

Ο ί κ α δ ε !

(Επιστροφή των στρατευμάτων εκστρατείας στην πατρίδα τους)

Ένα σημαντικό μέρος των εκστρατευτικών Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ, αποχώρησε από το ασιατικό Αφγανιστάν πρόσφατα, επιστρέφοντας στην πατρίδα του (οίκαδε).

Γράφει

ο αντγος ε.α. Κ. Παδουβάς

Αρχικά δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι τραυματίστηκε το γόητρο ή το ένδοξο παρελθόν και η κυρίαρχη ιδεολογία των ΗΠΑ, ως αναγνωρισμένη και μεγαλύτερη Υπερδύναμης παγκοσμίως.

Όμως, παρόμοιες αποχωρήσεις των ΗΠΑ είχαν προηγηθεί επανειλημμένα, όπως από τη Βόρεια Συρία το 2019, από το Ιράκ το 1986, από την Τεχεράνη (Ιράν) του Σάχη το 1979, από τη Σαϊγκόν Νοτίου Κορέας το 1975...

Η λέξη «οίκαδε=επιστροφή στις εστίες του οίκου» είναι εξολοκλήρου Ελληνικής προέλευσης. Μάλιστα, έγινε κύριο σύνθημα της μεγάλης και καταστροφικότερης για τον Ελληνισμό αποχώρησης των ηττημένων στρατευμάτων εκστρατείας στη Δυτική Μικρά Ασία τον 20ό αιώνα μ. Χ., γνωστή διεθνώς ως Ελληνοτουρκικός πόλεμος 1919-1922, κατά το διαμελισμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ήταν πραγματικά ατύχημα η τότε απουσία ολοκληρωμένου πολιτικού οράματος για την εκεί πανάρχαια Ελληνική Ιωνία, αντιγράφοντας το σπάνιο πρωτοπόρο όραμα των Ελλήνων προγόνων τους και ειδικότερα το προσωπικό πολιτικό όραμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Το σπάνιο προσωπικό πολιτικό όραμα του Μ. Αλεξάνδρου κατά την εκστρατεία στα βάθη της Ασίας τον 4^ο αιώνα π.Χ (κορυφώθηκε από το 330-327 π.Χ., περιλαμβανομένου του σημερινού Αφγανιστάν), προέβλεπε την απόκτηση της ανθρώπινης ελευθερίας (αντί της σκλαβιάς), των αγαθών του πολιτισμού (αντί της αμορφωσίας), την ικανοποίηση των βασικών ανθρωπίνων αναγκών (αντί της οικονομική φτώχειας και εξαθλίωσης).

Πολλοί απόμαχοι εκ των στρατευμάτων του Μ. Αλεξάνδρου αφομοιώθηκαν με τοπικούς ασιατικούς πληθυσμούς, προκειμένου να μεταλαμπαδεύσουν στοιχεία από τον Ελληνικό πολιτισμό, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες του ηγέτη τους Μ. Αλεξάνδρου. Η πλειονότητα του ανθρώπινου δυναμικού της εκστρατείας αυτής αποχώρησε οίκαδε, όταν το αποφάσισε ο Μ. Αλέξανδρος.

Αυτονόητο είναι ότι προηγείται και συνδέεται άρρηκτα με το οποιοδήποτε εκστρατευτικό σώμα, κάποιου είδους πολιτικό όραμα, ορθής ή εσφαλμένης πολιτικής και πρακτικής. Με άλλους λόγους το πολιτικό όραμα είναι το εφελτήριο της συγκρότησης των εκστρατευτικών στρατευμάτων και της συγκεκριμένης αποστολής τους εκτός των κυριαρχικών ορίων της χώρας προέλευσης.

Ο πολιτικός στόχος των εκστρατειών (ανεξάρτητα εάν εξευρεθεί ή όχι η προσδοκώμενη πολιτική λύση), αποτελεί τον κορυφαίο και ταυτόχρονα το μελλοντικό συμβιβασμό κατανόησης των κάθε είδους σημαντικών έμφυχων και άφυχων απωλειών και κακουχιών των εκστρατευτικών στρατευμάτων (συνήθως δημιουργούνται παρόμοιες είτε άλλου είδους απώλειες και στους εμπλεκόμενους μη στρατιωτικούς πληθυσμούς).

Όμως, παρά το ότι είναι (τα εκστρατευτικά στρατεύματα) το ισχυρό δόρυ προώθησης των πολιτικών σχεδίων-οραμάτων των πατρónων τους, σπάνια εξασφαλίζουν πολιτικές λύσεις (από μόνα τους), μεταξύ των εμπλεκόμενων χωρών οιοδήποτε αριθμού.

Στην πρόσφατη περίπτωση των εκστρατευτικών στρατευμάτων των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν, είναι εύλογο να έχει υπερισχύσει νεότερος (προφανώς απόρρητος) πολιτικός στόχος των ΗΠΑ, που προκάλεσε την επιστροφή οίκαδε των εκεί εκστρατευτικών στρατευμάτων.

Συμπληρωματικά, γείρονται αβίαστα οι παρακάτω ευλογοφανείς επισημάνσεις:

- Οι ΗΠΑ, παρά τις παντοειδείς έμφυχες και άφυχες απώλειες στο Αφγανιστάν τα τελευταία 20 χρόνια, διατήρησαν τη «σκυτάλη» της Παγκόσμιας Υπερδύναμης στην περιοχή και παράλληλα κέρδισαν τον αναγκαίο χρόνο για να πολλαπλασιάσουν και εμπλουτίσουν με καινοτόμους εξοπλισμούς τις παντοειδείς δυνάμεις τους, προκειμένου να αντιπαρατίθενται αποτελεσματικότερα με τους ανταγωνιστές τους, όπως τις πλησιέστερες στο Αφγανιστάν υπερδυνάμεις Ρωσία και Κίνα.

- Ο τερματισμός της σύγχρονης εκστρατείας αυτής στο συγκεκριμένο γεωγραφικό σημείο της γης (Αφγανιστάν), σηματοδοτεί νέες πολιτικές εξελίξεις όχι μόνο στο εσωτερικό του Αφγανιστάν (μεταξύ των διαιρεμένων και εμφυλιοπολεμικών αντιμαχόμενων πλευρών, των στασιαστών - ανταρτών, καθεστωτικών, θρησκευτικών μειοψηφιών, εγκληματιών, οπαδών των ανισοτήτων των δύο φύλων κ.ά.), αλλά και στις γειτονικές χώρες της περιοχής (όπως Ιράν, Ιράκ, Ινδία κ.ά.), ακόμη και σε μη γειτονικές διεθνείς τρομοκρατικές οργανώσεις (όπως το Islamic State of Iraq and Syria-ISIS) και παρόμοιες. Γενικότερα, καταδεικνύονται οι νότιες περιοχές (υπογάστριο) της επίσης υπερδύναμης, της Ρωσικής Ομοσπονδίας, με ότι αυτά συνεπάγονται για τη εγχώρια και διεθνή προστασία, την ισορροπία των δυνάμεων, τις μετακινήσεις προσφύγων, των δικαιωμάτων των ανθρώπων, τη νέα τάξη πραγμάτων του κόσμου και κατά τις αντιπαραθέσεις των Υπερδυνάμεων.

Ας ευχηθούμε να μην μετατραπεί το τωρινό Αφγανιστάν σε μια νέα παγκόσμια πυριτιδαποθήκη, ύστερα από την αποχώρηση των εκστρατευτικών στρατευμάτων των ΗΠΑ από τα εδάφη του. Μια πυριτιδαποθήκη που θα δημιουργήσει νέες αιματηρές απώλειες ανθρώπινου δυναμικού, άσκοπες δαπάνες παντοειδών αμυντικών εξοπλισμών, οπισθοδρομήσεις στην ανάπτυξη, φτώχεια και κοινωνική - οικογενειακή

εξαθλίωση σε γειτονικούς και μη πληθυσμούς και προπαντός ξεριζωμούς πληθυσμών (κυρίως Αφγανών) από τις οικείες εστίες με προορισμούς άλλες χώρες (κυρίως Ευρωπαϊκές συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας).

Το μελλοντικό πολιτικό ζήτημα που ανακύπτει με την αποχώρηση των εκστρατευτικών στρατευμάτων των ΗΠΑ από το Αφγανιστάν οίκαδε, προμηνύεται δυσεπίλυτο και η βιώσιμη λύση του θα απαιτήσει τεράστιες έμψυχες και άψυχες θυσίες και άγνωστο πολύτιμο χρόνο για τη βελτίωση της ζωής στην ανθρωπότητα.

Χάρτης του Αφγανιστάν